

*X- Vers la demostració de la catalanitat del Quixot.
Uns noms clarament d'origen català.*

*Del capítol XXIII al XXIX. Les aventures molt misterioses
que passen a Serra Morena o Negra:*

És tracta d'un lloc fosc per la vegetació o amb moros? realment creieu que és el lloc amb aquest nom entre la "meseta" o altià de la Manxa i l'Andalusia? Si com alguna vegada diuen fos negra, seria serra negra, Montnegre. Recordo que només analitzo l'origen dels noms, i que no avanço hipòtesis d'interpretacions, que estic treballant en funció dels factors, com els matemàtics.

Dorotea.

personatge molt importat i intel·ligent, que sap moure's amb habilitat, el seu altre nom és princesa Micomicona

Don Ferran.

Noble d'alt nivell que conspira i enganya les dames.

Luscinda.-

l'altra dama a que Don Ferran aspira, el nom segons el mateix llibre vol dir Llúcia.

Cardeni.

I si haguessin dit al pobre desgraciat cardem-hi?

Madasima i Elisabat personatges de la novel·la de cavalleries l'Amadís de Gaula (nom ben català o occità que s'hauria d'haver traduït per "El Amadizo de Gaula ", Panxo Panxa no recorda el nom i en diu: Reina Magimasa fent combinacions, és: magi(a) massa, mengi massa, no crec en massa gima, gima massa,

el ric Clenardo, pare de Dorotea.

El gegantàs **Brocabruno de la gran fuerza**. Donant voltes a broca, he trobat, **cabró bruno**, també **cabró no cabrú** (que és un cabró, però no pas per ser de l'espècie sinó per mala persona) ai aquest Bruno!, deu ser un violador, **de la gran força**.

pastor Ambrosio.

laguna Meona o mar Negre. El nom grec clàssic, per cert, en castellà que vol dir mear? Un origen català seria Pisidia, a l'Àsia menor frontera amb Xipre.

Rei **Tinagrio el sabidor**, potser entenien **tina agre**, el bevedor o **el savi d'or**, que no sap conservar cosa tant valuosa com el vi, la seva esposa és la reina Jaramilla, que, ja em disculpareu, fa pensar en raja millor, i què millor que la tina ragi bé.

De fet, hi ha un sistema que ve a dir que de la tina agre raja millor i hi ha (o es fa) una bassa pixidia que es creix afilant la fosca (o doble) vista, en un racó fosc i amagat, cal suposar.

Pantafilando de la fosca vista, “aunque tiene los ojo en su lugar , y derechos, siempre mira al revés, como si fuese bizco, y eso lo hace él de maligno y por poner miedo y espanto a los que mira,” un personatge guenyo a qui li posen el nom original en català en el llibre editat en castellà “de la fosca vista”, tan fosca i terrible tenia la vista que tallava com un ganivet afilat, calia fer atenció de no tallar-se amb els estris tallants, que podia ser mortal com un punyal. **Si algú pregunta qui és respondran: és Panta, tenim doncs: Espanta afilant la fosca vista**, Tant afilant, tot afilant de la fosca vista.” Espanta mirant i a més no s’hi veu.

A l'hostal literari, de la política i dels ciutadans. Del capítol XXXII al XXXVI

Maritornes. Diu la nota de l'editor que li deien així perquè els clients sempre li demanaven que tornés.

Ens inclou una sèrie d'obretes.

1- XXXIII -V Curiós impertinent, obreta ambientada a Florència, Itàlia, inclosa de manera forçada i que no lliga gaire amb la resta del llibre, podria no ser d'en Servent.

Lotario, Anselmo, Camila, Leonela, Clovi, i un que deu ser en occità: Monsiur de Lautrec, que va lluitar a Nàpols contra els catalans.

2- El captiu d'Alger:

Zoraida, mora escapada i conversa, ara es diu Maria.

Ara ve una relació de personalitats relacionades amb fets militars, i de gent, potser homenatge a amics i companys que havien comandat o lluitat amb en Servent quan era militar, i també dels seus fets en la Mediterrània catalana i la seva captivitat amb els turcs.

Joan d'Àustria, fill natural de Carles I de Barcelona i V d'Alemanya. Giovanni Andrea, Uchalí Fartax (el renegat tinyós), cap naval turc Barbarroja; Un fill, la seva nau fou presa i es deia Presa, acció feta per la Loba, nau capitana de Nàpols, de quina flota amb aquest nom?.

Àlvaro de Bazán, que era el Marqués de Santa Cruz.

La Goleta, fortalesa catalana prop de Tunis, el nom ve de gola, de mar, més diminutiu. Ens relata en Servent uns fets heroics i gloriosos i aprofita per immortalitzar qui creu que ho mereix:

Conde de Eguemon i Hornos.

Diego de Urbina capità de Guadalajara.

Papa Pio o Pius V i Carles V, "buen rey" Don Felipe.

Juan **Zanoguera**, d'un important llinatge Valencià, doncs en l'ortografia Fabriana actual Joan **Sanoguera**.

Pedro Puertocarrero.

Gabrio **Cerbellón**, Milanés, el nom Cervellon, és Italià o és un **Cerbellò** Català? ni que sigui per què l'obra és en català.

Pagan de Oria (Cavaller de Sant Joan) Joan germà seu, ordre molt influïda pels catalans, un nom que també pot ser català.

Pedro aguilar, germà del personatge de Sierra Morena Don Pedro que ens diu l'obra que són Andalusos però Aguilar també és català.

Agi **Morato, Morató o Morat**. Agi és el tractament dels que han pelegrinat a la Meca, pare de Zoraida o Maria, extremadament ric. Morató, resulta que és una paraula catalana, que també és cognom, per a caracteritzar el personatge és un bon recurs.

Arnaut Mami, cap militar turc.

3 altres fets:

Sabis Lingardeo i alquife.

Juan Perez de Viedma; Clara, que és la seva filla, don Luís .

Sabia mentironia. Sabia mentidonia, mentidera.

Diàlegs entre el canonge i el Quixot:

S'esmenten molts personatges històrics i literaris, no crec que sigui interessant tractar-los en aquest estudi, només fer notar que torna a aparèixer el rei Artús, i no pas Arturo, o que atribuint grans valents a una terra cal pensar que natal posa el Cid a València, cosa absolutament impossible.

Capítol LI. El cabrer Eugeni Leandra i el rival Anselmo, Vicente de la Roca, ha fet de soldat a Itàlia.

Lluís Mª Mandado i Rossell
Recercador i col·laborador de CCH